

ת"פ 32287/11/15 - מדור תביעות מס הכנסה תל אביב נגד יחיאל ספיר

בית משפט השלום בתל אביב - יפו
ת"פ 32287-11-15 מדור תביעות מס הכנסה תל
אביב נ' ספיר

לפני כבוד השופטת דנה אמיר
המאשימה מדור תביעות מס הכנסה תל אביב

נגד
הנאשם יחיאל ספיר

נוכחים:

ב"כ המאשימה עו"ד הלברטל

ב"כ הנאשם עו"ד חמצני

הנאשם בעצמו

גזר דין

רקע ותמצית כתב האישום:

1. כנגד הנאשם הוגש כתב אישום בו הואשם ב- 10 עבירות על פי סעיף 216(7) לפקודת מס הכנסה (נוסח חדש), התשכ"א - 1961 (להלן: "**הפקודה**"). על פי כתב האישום, בתקופה הרלבנטית הפעיל הנאשם עסק לשיפוצים. על פי המפורט, במועד שאינו ידוע, ביצע הנאשם עבודות שיפוצים בשלוש דירות בתל אביב, שבבעלות אותו הלקוח (להלן: "**הדירות בתל אביב**"). הנאשם היה חייב בניהול ספרים מכוח הפקודה והוראות מס הכנסה (ניהול פנקסי חשבונות) תשל"ג - 1973 (להלן: "**ההוראות**") וחייב ברישום התקבולים ו/או התמורה ו/או התשלומים השונים על חשבון התמורה אותם קיבל עבור עבודות ו/או שירותים אותם נתן.

על פי סעיף 5 לכתב האישום, קיבל הנאשם, 10 תקבולים בסכום כולל של 204,000 ₪ בעבור עבודות השיפוצים אותן ביצע בדירות בתל אביב. בעת הביקורת שנערכה ביום 27.2.13 הסתיימו עבודות השיפוץ בשתיים מבין שלושת הדירות. הגם שהתקבלו על ידי הנאשם התקבולים המפורטים לעיל, אלה לא נרשמו במערכת הספרים של הנאשם, ללא סיבה מספקת ובניגוד להוראות.

2. הדיונים בעניינו של הנאשם נדחו מעת לעת, הנאשם הסיר את מלוא המחדלים מושא כתב האישום. ביום

7.11.16 הודה הנאשם במיוחס לו בכתב האישום וביום 30.1.17 הורשע בביצוען של העבירות לאחר שבקשותיו להמיר את כתב האישום בקנס מנהלי נדחו.

תמצית טיעוני המאשימה:

3. בטיעוניה לעונש הפנתה ב"כ המאשימה לכך שהעבירות בהן הורשע הנאשם הן עבירות חמורות. לטענתה אין המדובר בעבירות טכניות קלות ערך אלא בעבירות הקרובות יותר מבחינה עניינית לעבירות המהותיות על פי הפקודה. עוד הפנתה לכך שקיים פיתוי גדול לביצוע העבירות בהן הורשע הנאשם, זאת בשל הקלות הבלתי נסבלת שבביצוען והקושי הממשי שבגילויין לצד היתרון הכספי הממשי והמידי לצידן. עוד הפנתה ב"כ המאשימה לערכים המוגנים בעבירות אלה, לכך שביצוען מונע משלטונות המס לפקח על סכומי ההכנסה האמתיים של נישום ולפיכך אף מונע את היכולת לחשב ולגבות מס אמת. עוד הדגישה כי עבירות מעין אלה שכיחות בכלל ובפרט בתחום העיסוק של הנאשם, עבודות שיפוצים.

4. באשר לנסיבות ביצוען של העבירות הפנתה לשיטתיות שבביצוע העבירות ולסכומן הגבוה: משהמדובר בקבלת 10 תקבולים אותם לא רשם הנאשם, בסכום כולל של 204,000 ₪, הכוללים תקבול אחד על סך 20,000 ₪ במזומן והיתר, ב- 9 צ'קים. לצד זאת ציינה כי הנאשם פעל לדווח על התקבולים לאחר החקירה, הגיש דוח על הכנסותיו לשנת 2013 שהיא השנה העיקרית בה הופקו התקבולים ושילם את המס בגין שנה זו.

ב"כ המאשימה הגישה את ת/1 גיליון הרישום הפלילי של הנאשם וציינה כי עברו הפלילי אינו כולל ביצוען של עבירות מס.

5. ב"כ המאשימה הגישה אסופת פסיקה באשר לענישה הנוהגת ואף הדגישה כי בשל חשיבות ההרתעה נקבע כי יש להעדיף בעבירות כלכליות את האינטרס הציבורי על פני נסיבותיו האישיות של הנאשם. לטענתה, ביחס לכל עבירה, מתחם העונש הוא בין מאסר מותנה לבין 8 חודשי מאסר בפועל, קנס שבין 4,390 ₪ לבין גובה הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(2) לחוק העונשין תשל"ז - 1977 בסך 29,200 ₪ והתחייבות להימנע מביצוע עבירה. בנסיבות המקרה דן טענה למתחם ענישה כולל שבין 4-6 חודשי מאסר אשר יכול וירוצו בעבודות שירות לצד קנס ממשי.

תמצית טיעוני ב"כ הנאשם:

6. ב"כ הנאשם הפנה לנסיבותיו של הנאשם אשר החל לעסוק בעבודות שיפוצים בחודש ינואר 2013, כחודש לפני הביקורת שנערכה בעניינו. לדברי ב"כ הנאשם, קיבל הנאשם לידיו בתחילת העבודה 20,000 ₪ ותשעה צ'קים דחויים למשך השנה. ב"כ הנאשם הדגיש כי הנאשם מסר מיוזמתו לחוקרים את הצ'קים שקיבל ואלה הופקדו בבנק רק לאחר השלמת החקירה. עוד טען כי לא הייתה לנאשם כל כוונה לבצע עבירה פלילית, הגם שאישר את הודייתו של הנאשם במיוחס לו בכתב האישום. לטענתו, מאחר והנאשם היה אמור לדווח על בסיס מזומן, לא נגרם נזק לקופה הציבורית.

7. ב"כ הנאשם מבקש לראות בכלל העבירות אירוע אחד שכן המדובר בלקוח אחד ובעסקה אחת. עוד ציין כי המקרים בהם מוגש כתב אישום בעבירות מסוג זה אינו רב וכי במרבית המקרים מסתפקת הרשות בפסילת ספרים. לטענת ב"כ הנאשם יש לראות בעבירה עבירה טכנית המוגדרת כעבירה מנהלית, תוך שציין שבמקרה דנן הבקשה להמרת כתב האישום בקנס מנהלי נדחתה. עוד הדגיש כי לו היה מוגש במקרה דנן כתב אישום לפי סעיף 220 לפקודה ניתן היה להמיר את כתב האישום בכופר כסף ובכך להביא לסופה של הפרשה אף ללא הרשעה פלילית.

8. ב"כ הנאשם הפנה לכך שהמדובר בהסתבכות ראשונה של הנאשם בעבירות מס. עוד ציין כי הנאשם שיתף פעולה בחקירה, הודה וחסך מזמנם של בית המשפט והמאשימה, כן הפנה להסרת המחדלים על ידי הנאשם. באשר לנסיבותיו האישיות של הנאשם, הפנה למצבו המשפחתי, נשוי ואב לשניים. למצבו הבריאותי לפיו סובל ממחלת לב מאז שנת 2006, ואף הגיש את 1/1 בהקשר זה. עוד הוסיף כי הנאשם סובל מחרדה ומתח, בעיות אורתופדיות בגב ואף נוטל כדורים באופן קבוע ונמצא במעקב רפואי. כן הפנה לכך שהנאשם שירת שירות צבאי מלא בחיל ההנדסה והשתתף במלחמת לבנון הראשונה.

ב"כ הנאשם הפנה גם הוא לפסיקה המעידה על הענישה הנוהגת ומבקש במקרה דנן להסתפק בעונש של מאסר מותנה וקנס מידתי.

דבר הנאשם:

9. הנאשם הביע חרטה על מעשיו. הבהיר כי כלל התקבולים התקבלו בגין עסקת שיפוצים אחת עם לקוח אחד, ממנו התקבלו כלל הצ'קים באותו המועד, אשר שכנע אותו לעזוב את מקום העבודה בו עבד ולבצע את עבודות השיפוצים כעצמאי וביקש את התחשבות בית המשפט.

דין והכרעה:

קביעת המתחם:

10. במקרה דנן מצאתי כי יש התייחס לכלל העבירות כאירוע אחד. זאת בהתאם למבחן הקשר ההדוק [ר' ע"פ 4910/13 ג'אבר נ' מדינת ישראל (29.10.2014)] ובשים לב לכך שכלל התקבולים התקבלו מאותו הלקוח, באותו המועד, עבור עסקה אחת אשר כללה שיפוץ של שלושה בניינים כמפורט בכתב האישום.

11. קביעת מתחם העונש ההולם נעשית על פי עיקרון ההלימה. במסגרת קביעה זו יש להתחשב בערך החברתי אשר נפגע, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנוהגת ובנסיבות ביצוע העבירה. אי רישום תקבול על פי הוראות החוק, פוגע בשיטת גביית המס ואף גורם לחסר של ממש בקופת המדינה. בנוסף נפגעת יכולת הפיקוח של רשות המסים על סכומי ההכנסה האמיתיים של נישום מששיטת המס במחוזותינו מבוססת על האמון שנותנת רשות המסים בנישום שידווח על תקבוליו כחוק.

עוד יש לזכור את הערך החברתי בדמות שוויון נטל המס. התייחסות סלחנית לאי קיום הוראות החוק עלול להביא אף להיעדר המוטיבציה של כלל ציבור משלמי המסים לנהל ספרים כחוק, לדווח דיווחי אמת ולשלם מסיהם כנדרש על פי חוק.

יש לציין כי בתי המשפט עמדו לא אחת על חשיבות הרתעת הרבים כאשר עסקין בעבירות מס. ר' לדוגמא: רע"פ 3857/13 יצחקיאן נ' מדינת ישראל (30.07.2013).

12. אמנם עבירת אי רישום תקבול מוגדרת כעבירה טכנית ומנהלית אך חשוב לציין כי בעוד שעבירות טכניות אחרות כגון אי הגשת דוח במועד או אי העברת ניכויים, הן עבירות קלות יחסית לגילוי וקיים סיכון ממשי להיתפס בביצוען, הרי שקבלת תקבול ואי רישומו מבוצע למעשה "מתחת לראדר", במחשכים, וקיים קושי של ממש לגלותו.

עבירות אלה הן שכיחות, ודאי בתחום העיסוק של הנאשם אך לצערי גם בתחומי עיסוק נוספים וניתן להגדירן כסוג של מכת מדינה. בשל הקלות הבלתי נסבלת והפיתוי הגדול שבביצוען, הקושי האמור שבגילוי, והרווח המידי והממשי לצידן קיימת לטעמי חשיבות מוגברת בסוג זה של עבירות לשיקולי הרתעה ולענישה ממשית, ודאי כאשר המדובר בביצוע העבירות בהיקף ניכר.

לא נעלמו ממני נסיבותיו של המקרה כפי שהודגשו על ידי הסנגור והנאשם עצמו, קרי, שהמדובר בתקבולים מלקוח אחד ולמעשה במעידה חד פעמית של הנאשם. כן נתתי דעתי לטענתו של הסנגור לפיה היה הנאשם אמור לדווח על בסיס מזומן כשהצ'קים שקיבל היו צ'קים דחויים. יחד עם זאת לא ניתן להתעלם מכך שבמקרה דנן המדובר באי רישום תקבולים בסכום ממשי וגבוה (בסך 204,000 ₪) ועל כן, גם בראי הנסיבות שלעיל, מידת הפגיעה בערכים המוגנים איננה נמוכה.

13. נתתי דעתי לטענת הסנגור לפיה לו היה הנאשם מואשם בביצוע עבירות לפי סעיף 220 לפקודה יכול היה לסיים ההליך בכופר כסף. הגם שתרחיש זה אפשרי, וודאי שאינו וודאי. ועדת הכופר שוקלת שיקולים משיקולים שונים בעת קבלת ההחלטה ואין המדובר בהחלטה אוטומטית המאשרת המרת כתב אישום בכופר בהתבסס על סכום המחדל בכתב האישום והסרתו בלבד. כן נתתי דעתי לטענתו לפיה במקרים רבים מסתפקת הרשות במקרים דומים בפסילת ספרים בפן האזרחי בלבד. בהקשר זה אציין כי לא הונח כל מסד עובדתי לטענה זו, וודאי לא כשהמדובר בעשרה תקבולים שלא נרשמו כמו במקרה דנן ובסכום ניכר. משכך, אינני מוצאת ליתן משקל לטענה.

14. לעניין מדיניות הענישה הנהוגה, קיים מנעד רחב של עונשים בעבירות בהן הורשע הנאשם. מדיניות הענישה מושפעת מהיקפן של העבירות והשיטתיות שבביצוען כמו גם מסכום המחדל.

הצדדים הפנו לפסקי דין המעידים על הענישה הנהוגה, כל צד ופסקי הדין התומכים בטיעונו.

ב"כ המאשימה הפנתה לפסקי הדין הבאים:

ע"פ 4082/09 מחמד רגעי נ' מדינת ישראל, שם נדחה ערעורו של נאשם אשר הורשע באי רישום תקבולים בסך כולל

של 239,500 ₪. בית המשפט גזר על המערער מאסר בפועל לתקופה של 3.5 חודשים, מאסר על תנאי וקנס בסך 45,000 ₪.

ת"פ 5090-10-12 **פקיד שומה נ' אילן אלבו** שם הורשע נאשם ב-9 עבירות של אי רישום תקבולים בסך כולל של 50,000 ₪. מחדלי כתב האישום לא הוסרו. בית המשפט גזר על הנאשם 4 חודשי מאסר בפועל אשר ירוצו בדרך של עבודות שירות, 6 חודשי מאסר על תנאי וקנס בסך 7,500 ₪.

עוד הפנתה להבחנה שיש לערוך בין המקרה דנן לבין ת"פ 7826-01-11 **מדינת ישראל נ' איתן פנחס** (להלן: "**עניין פנחס**") שם הורשע נאשם ב-5 עבירות של אי רישום תקבולים בסך כולל של 50,000 ₪ ובית המשפט גזר על הנאשם 10 חודשי מאסר על תנאי וקנס בסך 10,000 ₪ או 3 חודשי מאסר תמורתו ולכך שמדובר בגזר דין אשר ניתן על ידי בית משפט השלום.

לעומת זאת, הפנה ב"כ הנאשם לפסקי הדין הבאים:

ע"פ 15211-03-11 **מס הכנסה- תביעות- פקיד שומה חקירות חיפה והצפון נ' מיסיוק** שם נדחה ערעור של נאשמת אשר הורשעה, על פי הודאתה, ב-74 עבירות של אי רישום תקבולים בסך כולל של 3,205 ₪. בית המשפט גזר על המערער מאסר על תנאי לתקופה של 4 חודשים וקנס בסך 5,000 ₪. ערכאת הערעור לא התערבה בענישה הגם שצוין כי המדובר בענישה "הנוטה מאוד לקולא". יש ליתן את הדעת לסכום המחדל הנמוך במקרה זה.

ת"פ 4886-08 **מ.י. מס הכנסה- חקירות ירושלים נ' הראל** שם הורשעה נאשמת ב-22 עבירות של אי רישום תקבולים בסך כולל של 35,850 ₪. בית המשפט גזר על הנאשמת מאסר על תנאי לתקופה של 5 חודשים וקנס בסך 1,500 ₪. במקרה זה צוין בית המשפט את סכום התקבולים שאינו גבוה, בשונה מעניינו וכן כי המדובר בעבירות ישנות בזמן כשחלוף הזמן רובץ לפתח המאשימה.

עוד הפנה הסיגור לת"פ 4072/00 **מדינת ישראל נ' ס.ח.ח עבודות חשמל ובניין בע"מ** שם הורשעו הנאשמים, על פי הודאתם, בעבירות של אי רישום תקבולים בסך כולל של 110,000 ₪. בית המשפט גזר על הנאשמים מאסר על תנאי לתקופה של 6 חודשים וקנס בסך 10,000 ₪. כן הפנה לעניין פנחס.

בקשר לענישה הנוהגת יש לציין כי הגם שקיימת חשיבות ברורה למדיניות הענישה הנוהגת, בע"פ 3877/16 **ג'אבלי נגד מדינת ישראל** (17.11.2016) הובהר שאין זהות בינה לבין מתחם העונש ההולם. נקבע כי מתחם העונש ההולם מגלם הכרעה ערכית המבוססת על שיקולים שונים שמדיניות הענישה היא רק אחד מהם, בית המשפט הפנה לע"פ 322/16 **פלוני נגד מדינת ישראל** (9.10.2016) וע"פ 1323/13 **חסן נגד מדינת ישראל** (5.06.2013) והוסיף כי מתחם העונש איננו עניין אריתמטי ולבית המשפט נתון בהקשר זה מרחב מסוים של גמישות.

15. לאחר בחינת כל אלה מסקנתי היא שבנסיבותיו של האירוע דנן על מתחם הענישה, גם ברף התחתון, לכלול ענישה קונקרטיה וממשית התואמת את מידת הפגיעה בערכים המוגנים ואת סכום העבירות. משכך אני קובעת כי מתחם העונש ההולם לאירוע מושא כתב האישום הוא בין מאסר למשך 3 חודשים, שיכול וירוצה בעבודות שירות לבין תקופת מאסר מאחורי סורג ובריא. קיימת מידה מסוימת של אי בהירות בעמדת המאשימה בטיעון לעונש שכן, ביחס

לכל עבירה טענה למתחם שבין מאסר מותנה לבין 8 חודשי מאסר וביחס לתיק כולו טענה למתחם שבין 4-6 חודשי עבודות שירות. בנסיבות אלה לא ארחיב ביחס לעונש שבתקרת המתחם, מה גם שבמקרה דנן מצאתי, כפי שיפורט להלן, לגזור את עונשו של הנאשם בתחתית המתחם.

16. באשר למתחם הקנס, כידוע, בעבירות המס הקנס הוא ממין העבירה ולא פעם הובהרה בפסיקה החשיבות של הטלת קנסות על המבצעים עבירות כלכליות בכלל ועבירות מס בפרט, זאת לשם הרתעה וכדי שהנאשמים לא יצאו נשכרים אף מהפן הכלכלי.

במקרה דנן לא הוצג בפני כל קושי כלכלי של הנאשם, נוכח חשיבות השתתפות קנס ממשי, כמפורט לעיל ובשים לב לסכום התקבולים שלא נרשמו מצאתי להעמיד את מתחם הקנס 12,000 ₪ ל- 30,000 ₪.

הנסיבות הקונקרטיות:

17. הנאשם יליד שנת 1958 נשוי ואב לשניים, הורשע בשנת 2014 בביצוע עבירת גניבה שתאריך ביצועה שנת 2010. במקרה דנן, יש לזקוף לזכות הנאשם את העובדה ששיתף פעולה עם רשויות החקירה ואף מסר את כל החומר הנדרש, כך מסר לחוקרים את הצ'קים מושא כתב האישום מיוזמתו לאחר שנשאל אם יש מישהו נוסף לו ביצע עבודות.

כן יש לזקוף לזכות הנאשם את הודייתו וחיסכון הזמן השיפוטי ואת העובדה שהגיש דו"ח לפקיד השומה הכולל את התקבולים מושא כתב האישום עוד טרם הגשתו של כתב האישום.

שיתוף הפעולה של הנאשם כמפורט לעיל, לצד הודייתו והגשת הדו"ח על ידו מלמדים על חרטתו ועל לקיחת אחריות על ידו.

18. בנוסף יש לזקוף לזכותו את תרומתו למדינה, שירותו בצה"ל בחיל ההנדסה, במילואים משך 15 שנה והשתתפותו במלחמת לבנון הראשונה.

יש לתת את הדעת למצבו הבריאותי של הנאשם שאינו שפיר, הנאשם סובל ממחלת לב כמפורט בנ/1 ואף סובל ממצבי חרדה ומתח לצד בעיות אורתופדיות ונוטל כדורים באופן קבוע.

19. בראי הכלל לפיו בעבירות מס מקבל האינטרס הציבורי בדמות ההרתעה, הכוללת הרתעת רבים והרתעת הנאשם בכורה על פני הנסיבות האישיות (ר' לדוגמא: רע"פ 3998/15 פלוני נ' מדינת ישראל (28.6.2015)), לצד מתן משקל לנקודות הזכות המפורטות לעיל, אני גוזרת על הנאשם את העונשים כדלקמן:

א. מאסר בפועל לתקופה של 3 חודשים שירוצה בדרך של עבודות שירות לאור חוות דעת הממונה על עבודות השירות, ב"המשקם", רח' המלאכה 26, א.ת. חולון. הנאשם יתייצב ביום 8.5.17 שעה 8:00 במפקדת מחוז מרכז, יח' עבודות שירות. מובהר כי יתכנו שינויים במקום העבודה

ושעות העבודה כמפורט בחוות דעת הממונה על עבודות השירות. הובהרה לנאשם המשמעות של אי עמידה בעבודות שירות.

ב. מאסר על תנאי למשך 6 חודשים, לתקופה של 3 שנים והתנאי שהנאשם לא יעבור עבירת מס הכנסה מסוג עוון.

ג. קנס בסך 12,000 ₪ או 30 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם ב- 10 תשלומים חודשיים, שווים ורציפים, כשהראשון בהם החל מ-1.9.17, לא ישולם תשלום - תעמוד יתרת הקנס לפירעון.

ד. התחייבות בסך 12,000 ₪, להימנע במשך שנתיים מהיום מביצוע העבירות בהן הורשע. לא יחתום הנאשם, ייאסר לתקופה של 20 ימים.

זכות ערעור לבית-המשפט מחוזי תוך 45 יום.

המזכירות תעביר עותק מגזר הדין לממונה על עבודות השירות.

ניתן היום, ז' ניסן תשע"ז, 03 אפריל 2017, במעמד הצדדים.